

Týždeň od 5. do 11. mája 2012

OSOBNÁ EVANJELIZÁCIA A SVEDECTVO

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: Sk 4,13-14; JÁN 1,37-50; 2 Moj 3,10-14; 1 Pet 3,1-15; JÁN 4,35-38

ZÁKLADNÝ VERŠ

Vy ste moji svedkovia – znie výrok Hospodina – môj služobník, ktorého som si vyvolil... (Iz 43,10)

Tí, ktorí sa tešia z istoty spasenia, budú chcieť, aby ju prežívali aj iní.

Hoci mnohí ľudia počujú dobrú správu o Ježišovi vďaka svedeckému a evanjelizačnému úsiliu nejakého zboru, kľúčový je vplyv jednotlivca. Prieskumy, ktoré sa vykonali v priebehu niekoľkých posledných desaťročí, ukazujú, že priatelia, príbuzní, susedia alebo známi majú nezastupiteľnú úlohu pri privádzaní ľudí ku Kristovi. Z prieskumov vyplýva, že až 83 % nových členov uviedlo, že v ich rozhodnutí zohral významnú úlohu vplyv priateľov, príbuzných a známych, ktorí sú členmi zboru. Z tých, ktorí sa zúčastnili na verejných evanjelizačných zhromaždeniach, až 64 % prišlo na pozvanie niekoho blízkeho.

V tomto týždni sa zamyslíme nad niekoľkými biblickými príkladmi nadväzovania kontaktov. Budeme uvažovať o svojom sporení s Ježišom a o tom, aký vplyv máme na svojich blízkych.

TÍ, KTORÍ ŽILI S JEŽIŠOM

Keď videli Petrovu a Jánovu odvahu a uvedomili si, že Peter i Ján sú ľudia neučení a jednoduchí, veľmi sa čudovali; spoznali, že títo ľudia boli s Ježišom. Keď videli stáť s nimi aj uzdraveného človeka, nemohli nič namietat'. (Sk 4,13-14)

Náš osobný vzťah s Ježišom bude mať bezprostredný vplyv na to, ako v rozhovore Ježiša predstavíme. Je veľmi ľahké osvojiť si niekoľko svedeckých a evangelizačných fráz a potom postupovať podľa svojho úsudku a vo svojej sile. Boh môže požehnať aj toto naše úsilie. Nesmieme však zabúdať na to, že je to jeho dielo, ktoré máme konať v jeho sile.

Chceme iba odovzdávať informácie (hoci aj dôležité), alebo chceme druhých povzbudiť a viesť k živému duchovnému vzťahu? Aby sme mohli iným niečo odovzdať, najprv to musíme prežiť my sami.

Samozrejme, Boh môže použiť vo svojom diele aj ľudí slabých vo viere. Pred mnohými rokmi sa v jednom veľkom meste pripojila k Cirkvi adventistov s.d. istá mladá dáma. Neúnavne sa snažila získať pre Krista svojho brata. Po rokoch bol jej brat pokrstený. O mesiac nato sa jeho sestra vzdala členstva v cirkvi. Napriek tomu, že sa takéto veci stávajú, pravdou ostáva, že čím silnejšie je naše spojenie s Ježišom, tým mocnejšie bude naše svedectvo.

V Sk 4,13 je opísaná zmena, ktorá bola na Petrovi a Jánovi zjavná: „Keď videli Petrovu a Jánovu odvahu a uvedomili si, že Peter i Ján sú ľudia neučení a jednoduchí, veľmi sa čudovali; spoznali, že títo ľudia boli s Ježišom.“

Ponaučenie, ktoré vyplýva z Božieho slova, je úplne jasné. Keď premýšľame o svojom evangelizačnom povolaní a poslaní v práci pre Boha, musíme Pánovi dovoliť, aby nás „vtiahol“ do úzkeho vzťahu so sebou; do vzťahu, ktorý nám dá moc, akú by sme inak nemali.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

- Aký je tvoj osobný vzťah s Pánom? Do akej miery svedčí tvoja prítomnosť a spôsob, ako rozprávaš a ako sa k ľuďom správaš o tom, že žiješ s Ježišom? Buď k sebe nanajvýš čestný a úprimný.

APLIKÁCIA

OSOBNÉ MISIJNÉ POLE

Ten našiel najprv svojho brata Šimona a povedal mu: Našli sme Mesiáša, čo v preklade znamená Pomazaný. Priviedol ho k Ježišovi... Filip našiel Natanaela a povedal mu: Našli sme toho, o ktorom písal Mojžiš v zákone i proroci, Ježiša, Jozefovho syna z Nazareta. (Ján 1,37-50)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Keď sa Ježiš pozrel na zástupy, bolo mu ich ľúto. (Mat 9,36) Niekedy si možno myslíme, že Ježiš videl len dav; v skutočnosti však videl každého jednotlivca, ktorý bol súčasťou davu. Aj my by sme si mali všimnúť jednotlivcov v davoch, ktorými prechádzame a v ktorých žijeme. Naša cirkev môže splniť svoje poslanie len vtedy, keď budú členovia nadväzovať kontakty s tými, ktorých môžu nejakým spôsobom ovplyvniť.

Tí, s ktorými sa stretávame na rôznych úrovniach, v skutočnosti predstavujú naše osobné misijné pole. Od najbližších v rodine môžeme rozširovať okruh pôsobenia k ostatným príbuzným, priateľom a známym. Občas sa môžu vo sfére nášho vplyvu objaviť ďalší ľudia, ktorí sa nakrátko stanú súčasťou nášho osobného misijného poľa.

V prvej kapitole Jánovho evanjelia je vyrozprávaný príbeh, ako prebiehalo povolanie učeníkov. Ondrej bol učeníkom Jána Krstiteľa. Vzhľadom na to, že Ján mal svojou službou pripraviť Ježišovi cestu, je pochopiteľné, že niektorí učeníci neskôr prešli k Ježišovi a nasledovali ho. Ondrej bol rozhovorom s Ježišom taký nadšený, že okamžite vyhľadal toho, kto mu bol najbližší – svojho brata Šimona Petra, s ktorým strávil mnoho dlhých nocí na Galilejskom mori. (v. 37-42)

Zdá sa, že počiatočné hnutie za nasledovanie Ježiša získalo hybnú silu vďaka nadväzovaniu kontaktov v oblasti miest Kafarnaum a Betsaida.

Je zaujímavé, že keď Natanael zapochybuje, či Mesiáš môže pochádzať z malej, bezvýznamnej roľníckej dedinky, Filip sa s ním neháda. Jednoducho ho vyzve: „Pod' a presvedč sa!“ (v. 43-50) Tento Filipov postoj ukazuje, ako sa dá reagovať na skeptické postoje tých, ktorým chceme predstaviť Ježiša.

APLIKÁCIA

- Ktorým ľuďom vo svojom bezprostrednom okolí by si mohol viac svedčiť? Čo by si mal zmeniť, aby si sa pre nich stal lepším svedkom?

OSOBNÝ POTENCIÁL

Teraz chod', posielam ťa k faraónovi. Vyved' môj ľud, Izraelitov, z Egypta! Mojžiš však povedal Bohu: Ktože som ja, aby som šiel k faraónovi a vyvie-dol Izraelitov z Egypta? Boh ho uistil: Budem s tebou. Toto ti bude zname-ním, že som ťa ja poslal: Keď vyvedieš ľud z Egypta, budete slúžiť Bohu na tomto vrchu. Mojžiš sa však Boha opýtal: Keď prídem k Izraelitom a poviem im: Boh vašich otcov ma posielá k vám a oni sa ma spýtajú: Aké je jeho meno? Čo im poviem? Boh povedal Mojžišovi: Ja som, ktorý som; a dodal: Izraelitom povieš: „Ja som“ ma poslal k vám. (2 Moj 3,10-14)

Keď si vedúci osobnej služby vytvára tím dobrovoľníkov, ktorí sa chcú zapojiť do evanjelizácie, často sa vyhovárame, že tí druhí sú kvalifikovanejší a nada-nejší ako my. Iní nám zase pripadajú sebavedomejší a schopnejší. Biblia však hovorí, že Boh nehľadá tých, ktorí sú kvalifikovaní alebo schopní, ale skôr tých, ktorí sú ochotní nechať sa použiť, nech ich dary a schopnosti sú akékoľvek.

Dobрым príkladom je Mojžiš. Boh ho povolal, aby vyslobodil svoj ľud z egypt-ského otroctva. Mojžiš videl mnoho dôvodov, prečo by mal Boh povolať nie-koho spôsobilejšieho ako je on. (2 Moj 3,11; 4,10) Domnieval sa, že má pádne dôvody neposlúchnuť Boha v tom, čo od neho žiada.

Keď sú dnes veriaci povolaní do evanjelizácie, mnohí z nich zareagujú tak, že zopakujú niektoré Mojžišove slová: 'Kto som, aby sa so mnou počítalo v tejto dôležitej úlohe? Čo ak mi položia otázky, na ktoré nebudem vedieť odpove-dat? Nie som dosť dobrý rečník.' Možno sa pousmejeme nad Mojžišovým návrhom, aby Boh prehodnotil svoju stratégiu pri výbere spolupracovníkov. Boh však poznal Mojžiša aj jeho potenciál. Dobre vedel, že navzdory osobným obavám a starostiam je Mojžiš na túto zvláštnu úlohu tým pravým človekom. Povolanie Mojžiša viesť Boží ľud nás uistuje o tom, že Boh nás pozná oveľa lepšie ako my sami. Boh nepozera na našu minulosť, ale na naše srdce a osobný potenciál. Každý veriaci má obrovský potenciál prispieť k Božiemu dielu. Ak nás Pán povolá, tak nás aj vystrojí všetkým potrebným.

Na druhej strane si však musíme dávať pozor, aby sme si neboli príliš istí sami sebou. Je pravda, že máme skúmať svoje srdce, aby sme posúdili svoj duchovný stav, no aj pritom musíme pamätať na to, že ak ide o sebahodnote-nie, ľudské srdce je dosť neobjektívne. Preto potrebujeme denne prosiť Ducha Svätého, aby nás skúmal on sám a ukázal nám, aký je náš skutočný stav.

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

- Ako zistíš, že Boh ťa povoláva konať nejakú úlohu? Kedy naposledy si prosil Boha, aby „skúmal tvoje srdce“?

APLIKÁCIA

SVEDECTVO SPRAVODLIVÉHO ŽIVOTA

...ale ozdobou nech je to, čo je skryté v srdci a je neporušiteľné, totiž tichý a pokojný duch, ktorý má veľkú cenu pred Bohom... Napokon všetci buďte jednomyselní, súcitní, plní bratskej lásky, milosrdní a pokorní. Neodplácajte sa zlým za zlé ani zlorečením za zlorečenie, naopak, vy žehnajte, lebo ste boli povolani, aby ste sa stali dedičmi požehnania. (1 Pet 3,1-15)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Myslíte si, že činy hovoria hlasnejšie ako slová? Áno, často to platí. Niekedy naozaj povieme viac skutkami ako slovami. Ale pravda je aj to, že rovnako presvedčivo sa vieme vyjadriť slovami bez skutkov. Posolstvo, ktoré v sebe spája slová aj činy, je veľmi mocné. Ak tvrdíme, že milujeme Boha, a potom to svojím správaním popierame, sme pokrytci. Ak naše vyznanie nie je v súlade s našimi skutkami, ide o najhoršie svedectvo, aké môžeme vydať.

Svojou dôslednosťou sa nahlas prihovárame iným. Aj keď sa vám možno zdá, že blízki a priatelia nepočujú, čo rozprávate, určite vás sledujú, aby zistili, či je to v súlade s tým, čo hovoríte.

Viete si predstaviť, aký nepokoj mohol prísť do rodiny pohanskej ženy, keď prijala Ježiša za svojho Spasiteľa, a jej manžel zotrval v pohanstve? Pretože jej nebolo ľahostajné manželovo spasenie, mohol sa u nej prejavíť svárlivý duch. Svojho manžela určite považovala za súčasť svojho osobného misijného poľa. Peter píše, že je lepšie, ak žena zostane verná Bohu, bude dúfať a modliť sa, a tak svojím zbožným životom získa svojho neveriaceho manžela pre Majstra. Inými slovami, môže nepretržite a mocne svedčiť činmi každodenného života. Nechať svietiť „svoje svetlo“ zahrňa všetky možnosti, ako získať stratených mužov a ženy pre Božie kráľovstvo. Ľudia okolo nás nesmú počuť len naše dobré slová, ale musia vidieť aj naše dobré skutky. Ak to tak bude, uvidia, že prostredníctvom nás pôsobí Božia moc. Duch Svätý ich vyzve, aby uznali, že Božia prítomnosť v ľudských životoch je možná a požehnaná. Ľudia sa musia presvedčiť, že kresťanstvo nie je len označenie, na ktoré si robíme nárok, ale tiež posilňujúci vzťah, z ktorého máme radosť. Používanie príkladov je dôležitá vyučovacia metóda. Život kresťana je príkladom, bez ohľadu na to, či skutky, ktoré koná, sú zámerne alebo mimovoľné. Tým, kto sme a čo robíme, svedčíme oveľa viac než tým, čo hovoríme a ako svoju vieru vyznávame.

APLIKÁCIA

- Svedčíš ľuďom okolo seba viac životom a skutkami, alebo slovami? Zhodujú sa tvoje slová s činmi?

MÔJ PRÍSPEVOK

Či aj vy sami nevrávite: Ešte štyri mesiace a príde žatva? Hovorím vám, zdvihnite oči a pozrite sa na polia, že sa už belejú k žatve! Žnec už dostáva mzdu a zbiera úrodu pre večný život, aby sa rozsieval aj žnec spolu radovali. Lebo v tomto má pravdu príslovie: Jeden rozsieva a druhý žne. Ja som vás poslal žať to, na čom ste nerobili. Iní sa namáhali a vy ste vstúpili do ich práce. (Ján 4,35-38)

Tento týždeň sme uvažovali o osobnom misijnom poli a o svedeckom a evanjelizačnom potenciáli. V tejto súvislosti je dôležité pochopiť princíp, že každý jednotlivec prispieva svojím úsilím k spoločnému dielu celého zboru; zbor sa totiž skladá z jednotlivých členov. Si informovaný o tom, aké metódy používa tvoj zbor v snahe priviesť ľudí ku Kristovi? Možno by si nemal problém pozvať ľudí, s ktorými žiješ a ktorých stretávaš, na zborové akcie a programy. Vedia vedúci evanjelizácie vo vašom zbore, čo podnikáš na svojom osobnom misijnom poli? Možno by ťa mohli podporiť modlitbami a konkrétnymi akciami, ak by si ich o tom informoval.

V evanjeliu Jána 4,37-38 Ježiš hovorí: „Lebo v tomto má pravdu príslovie: Jeden rozsieva a druhý žne. Ja som vás poslal žať to, na čom ste nerobili. Iní sa namáhali a vy ste vstúpili do ich práce.“ Je veľmi pravdepodobné, že Ježiš tu hovorí o „semene evanjelia“, ktoré zasial on sám, Ján Krstiteľ a Samaritánka. Učeníci žali tam, kde siali iní. Potom prišiel čas, keď sa rozsievali aj ženci spolu radovali.

Keď Ježiš povedal, že jeden rozsieva a druhý žne, nemyslel tým, že by sme ako jednotlivci boli buď rozsievali, alebo ženci. Aj keď naše zbory možno kladú väčší dôraz na žencov, pravda je, že ak by nebolo rozsievateľov, ženci by márne očakávali úrodu. Všetci sme povolani rozsievať. V zborovej práci – už či pri rozsievaní, alebo žatve – sa vykonáva množstvo rôznych aktivít. Je možné, že to, čo si zasial na svojom osobnom misijnom poli, bude zožaté v spoločnej zborovej žatve. Tiež sa môže stať, že semeno, ktoré zasiali iní, bude zožaté, keď sa ľudia ocitnú na tvojom osobnom misijnom poli.

Keď uvažujeme nad tým, ako každý jednotlivec prispieva k spoločnému dielu (Kor 12,12-27), proces obrábania pôdy nám pripomína, že skôr, ako sa semeno zaseje, niekto iný pripraví pôdu.

Je zrejmé, že sejba a žatva sú súčasťou procesu, ktorý pokračuje aj potom, ako sa človek pripojil k spoločenstvu. Úrodu nesmieme nechať ležať na poliach, ale musíme ju zhromaždiť do stodoly.

- **Ako sa môžeš zapojiť do procesu sejby a žatvy vo vašom zbore? Platí pravidlo, že úsilím o záchranu iných posilňuješ svoju vlastnú vieru? Prečo si myslíš, že to tak je?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

PODNETY NA PREHĽBENIE

Duchovná príprava na osobnú službu

Aj keď biblické znalosti a osvedčené metódy svedectva a evanjelizácie sú dôležité, nesmieme zabudnúť zdôrazniť osobnú duchovnú prípravu. Duchovný rast spôsobuje Svätý Duch. Aby sme pri evanjelizácii pocítili moc Svätého Ducha, musíme mu umožniť prístup do nášho života.

Keď kresťania začnú slúžiť Bohu, stále viac si uvedomujú svoje duchovné potreby. Svätý Duch nám chce dať moc na trvalú službu. Rozhodujúce je každý deň podriaďiť svoju vôľu Bohu, byť ochotný denne zomierať sebe, denne si pripomínať Kristovu milosť a mať na pamäti, čo sme v Kristovi dostali a do čoho nás Spasiteľ povoláva.

NÁMETY NA SPOLOČNÉ PREMÝŠĽANIE

- V súvislosti so získavaním ľudí pre Krista Ellen Whiteová napísala: „Váš úspech nebude ani tak závislý od vašich znalostí a výkonu, ale skôr od vašej schopnosti nájsť cestu k srdciam ľudí.“ (GW 193) Akú dôležitú myšlienku Ellen Whiteová v texte zdôrazňuje? Stáva sa nám často, že sa ľudia odvracajú od mocných a presvedčivých dôkazov, ktoré im predkladáme? Nezriedka sa stáva, že učenie samo osebe – bez ohľadu na to, že je biblické, logické, povznášajúce a rozumné – nezapôsobí na človeka so „zatvoreným“ srdcom. Ako osloviť takého človeka? V tejto súvislosti je oveľa dôležitejšie, aby sme vo svojom živote uplatňovali to, čo vyznávame, než aby sme to iba vyznávali.
- Ellen Whiteová napísala: „Božie deti majú svojím životom a povahou predstavovať slávu svojho Otca. Majú ukazovať, čo pre ne vykonala Božia milosť.“ (TM 212) Vynára sa otázka: Ako každý deň, v praktickom živote, „predstavujeme slávu svojho Otca“? Koľkokrát sa v uplynulom týždni prejavila v našom živote Božia sláva? Aké svedectvo o našej viere vydávame svojím životným štýlom? Ako môže váš zbor ako celok „predstavovať slávu svojho Otca“?